SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 119. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 24, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 24-го ЧЕРВНЯ 1993. Ч. 119. РІК C.

Працюють над проєктом Конституції

Київ (УНІАР). — Тут у неділю, 20-го травня, розпочав працю Міжнародний симпозіюм „Новий проєкт Конституції України", організований Українською правничою фундацією та консультативно-дорадчою радою при Верховній Раді України з метою обговорення низки проблем, які стосуються ухвалення нової Конституції.

У праці симпозіюму взяли участь Президент України Леонід Кравчук, голова Верховної Ради Іван Плющ перший заступник голови Верховної Ради Василь Дурдинець, експерти з Канади, Франції, Німеччини.

З доповіддю на третій сесії симпозіюму виступив І. Плющ. Він розповів, що до Верховної Ради надійшло близько 70,000 зауважень і пропозицій, які спікер українського парляменту поділив на три групи: проєкт має дещо диктатурний характер; під час його обговорення майже не враховувалася думка народу; у проєкті не визначені питання територіяльного устрою держави. „Маючи такий спектр пропозицій і зауважень, — сказав І. Плющ, — я вважаю, що гальмувати питання прийняття Конституції не слід, але й схвалювати поспішні рішення також не варто". Голова Верховної Ради відкинув пропозицію, щоб нову Конституцію ухвалював референдум. На думку Плюща, її повинен ухвалити новий парлямент. Плющ вважає, що головою української держави має бути Президент, а виконавчу владу має очолити прем'єр-міністер. Україна, на думку голови українського парляменту, має стати правовою, демократичною і ринковою державою.

Українські і закордонні експерти зауважили, що питання розподілу між законодавчою і виконавчою владами має бути закріплене чітко і що нинішнє коло уповноважень Верховної Ради є надзвичайно широким. Це якоюсь мірою нагадує тоталітарні органи влади колишнього СССР.

Більшість учасників симпозіюму схилялася до думки, що Україна має бути унітарною децентралізованою державою. Внесено пропозиції щодо гарантування прав людини та рівноправности жінки. Обговорено порядок ухвалення Конституції.

У праці симпозіюму взяли також участь провідні науковці України та інших держав: Петро Мартиненко (Україна), Анатолій Засць (Україна), Богдан Футей (ЗСА), Марк Лалонд (Канада), Франсіс Гамон (Франція), Теодор Швайфурт (Німеччина) та представники влади України.

Л. Кравчук зупинив дію декрету

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 21-го червня, Президент України Леонід Кравчук зупинив дію свого декрету з 16-го червня про невідкладні заходи для стабілізації економічної та політичної ситуації в Україні. Рішення Президента обумовлене бажанням більш повного визначення механізму взаємин Президента з центральними державними органами виконавчої влади на період до схвалення закону про Кабінет Міністрів України. Рішення прийняте з урахуванням пропозицій народних депутатів, членів Уряду, фахівців-державознавців.

Прем'єр-міністер Леонід Кучма 21-го червня провів засідання Кабінету Міністрів. В засіданні взяв участь Президент Л. Кравчук. Розглянуто питання про хід переговорів із керівниками страйкових комітетів, міжрегіональною та міжгалузевою координаційними радами страйкарів та вирішення вимог страйкуючих. З цього питання доповідь зробив перший віцепрем'єр Юхим Звягільський.

Обговорили механізм приватизації землі. Найпершим завданням Л. Кучма вважає необхідність відкриття спеціяльних кредитних ліній для фінансування кредитного забезпечення аграрного комплексу.

У постійних комісіях Верховної Ради депутати розглянули та проаналізували листи з пропозиціями щодо стабілізації політичного й соціяльно - економічного становища в Україні.

Закінчилася візита в Україну начальника збройних сил Франції

Київ (УНІАР). — Тут 13-го червня закінчилася чотириденна офіційна візита в Україну начальника штабу збройних сил Франції, кавалера ордена Почесного легіону, адмірала Жана Лянксада, який спочатку відвідав Одесу, де його 9-го червня зустріли амбасадор Франції в Україні Мішель ів Песік і військовий аташе полк. Альбер Муанара.

У штабі Одеської військової округи членів французької делеґації прийняв командуючий округою Віталій Радецький, який ознайомив гостей з історією міста та історією Збройних Сил Укріни. Розповів він про принципи військової реформи. Адмірал Лянксад розповів про структуру французьких збройних сил. Під час зустрічі велику увагу приділено конкретній співпраці українських і французьких військ у рамках миротворчого корпусу ООН на території колишньої Югославії.

У четвер, 10-го червня, французька делеґація відвідала Миколаївський кораблебудівельний завод і того ж дня вилетіла до Києва. На летовищі в Борисполі делеґацію французьких військових на чолі з Ж. Лянксадом зустріли начальник генерального штабу Збройних Сил України і перший заступник міністра оборони України генерал-полковник Анатолій Лопата та інші військові керівники.

Наступного дня вранці відбулося традиційне покладання квітів на могилу невідомого вояка. Пізніше гостей прийняв міністер оборони Костянтин Морозов, який ознайомив їх зі становищем України щодо забезпечення власної безпеки. Адмірал Лянксад зауважив, що Франція зацікавлена як у питаннях військової співпраці з Україною, так і в питаннях забезпечення миру в Европі.

Французьку військову делеґацію прийняв також Президент України Леонід Кравчук, пізніше вони відвідали Міністерство Закордонних Справ України, Верховну Раду, Міністерство Машинобудування, Військово-Промислового Компкексу та Конверсії. Заступник міністра закордонних справ Б. Тарасюк вручив Жанові Лянскадові меморандум МЗС. Переговори в міністерстві торкалися середземноморського реґіону Европи. Під час зустрічі з А. Лопатою в міністерстві оборони обговорено питання співпраці збройних сил України і Франції та безпеки в Европі. В суботу, 12-го червня, французький адмірал виступив перед слухачами Академії збройних сил України. Під час культурно-ознайомлювальної програми гості відвідали Києво-Печерську Лавру та здійснили екскурсію по Києву.

В Будинку Офіцерів відбулася пресова конференція, під час якої Ж. Лянксад розповів про мету та результати своєї візити в Україну і висловив певність, що Україні треба ратифікувати договір Старт-І й приєднатися до договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Зустрічі з керівниками України закінчилися домовленням підготувати програму співпраці в оборонній галузі. Домовлено також, що найближчим часом буде підписана відповідна угода між міністрами оборони України і Франції, згідно з якою відбуватиметься обмін делеґаціями, досвідом в реконструкції та реорганізації армії.

В неділю, 13-го червня, гості повернулись до Франції. В Національному оперному театрі в той день урочисто завершилися Дні Культури Франції в Україні. Святковий концерт пройшов з великим успіхом. На концерті були присутні міністер культури України Іван Дзюба, амбасадор Франції М. ів Песік та амбасадор України у Франції Юрій Кочубей. Прозвучали твори симфонії „Київ", яку спеціяльно для цього дня створила французька композиторка Франсін Обен.

В УКРАЇНІ

КИЇВ. — У столиці України проходить семінар „Україна і европейська безпека" Північно-Атлантійської Асамблеї — міжпарляментської організації, що виконує функції консультативного органу НАТО. Основним напрямком діяльности асамблеї є створення сприятливих умов для европейської безпеки, включаючи військові, економічні, політичні та екологічні аспекти.

ХАРКІВ. — Місто відвідав президент Світової інформаційної системи „КОМПАСС", яка розпочала свою діяльність 1948 року Штаб-квартира його знаходиться в Цюріху. „КОМПАСС" — це комп'ютерна база даних про більш, ніж два мільйони компаній і фірм із 170 країн світу. Мета візити президента фірми знайомство та практична допомога українській компанії „КОМПАСС", центр якої є в Харкові.

В. ЯВОРІВСЬКИЙ В НЮАРКУ

Нюарк, Н.Дж. — Приятелі Руху Північного Ню Джерзі влаштовують доповідь на тему „Україна: бути чи не бути", яку виголосить Володимир Яворівський, народний депутат Верховної Ради України, голова Демократичної партії України, голова Комісії Чорнобиля. Доповідь відбудеться в залі школи св. Івана Хрестителя, Сендфорд авеню в Нюарку, у п'ятницю, 25-го червня, о год. 7:30 вечора.

НА ЩАБЛЯХ МУЗИЧНИХ УСПІХІВ

Ню Йорк (О. Кузьмович) — Кожний, здається, хто мав щастя бути на заключному в цьому сезоні концерті „Музика в Інституті", який відбувся 22-го травня, не міг не захопитися виконанням і добором усіх точок музичних сил, які брали в ньому участь. Це була, безумовно, музика „на вершинах" і можемо бути лише горді, що цей концерт був зорганізований українцями та в Українському Інституті Америки і що йому прислухувалися не лише члени нашої громади, але також численні чужинецькі любителі камерної музики.

О. Криса після успішного концерту на закритті сезону в УІА.

У вщерть виповненій залі, яка не могла вмістити всіх зацікавлених концертом, багато з гостей мусіли відійти без квитка додому, ми завважили не лише членів дипломатичного корпусу України, а це постійного представника в ООН Віктора Батюка з дружиною, генерального консула України Віктора Крижанівського з дружиною, але й посла Угорщини в ООН Андре Ердоша, віцеконсула Японії С. Мотоі Окубо, родину представника ООН в Україні Стівена Бравна та інших представників дипломатичних служб, музичних американських критиків і зацікавлених доброю музикою чужинців.

Все це вказує на те, що доброю музикою можна робити широку пропаганду Україні та тим українським музикам, які ідуть вгору по щаблях міжнародних успіхів.

(Закінчення на стор. 4)

Новий український сенатор в Канаді

Оттава (С.Я.). — Канадська провінція Саскачеван, в якій у кінці минулого і на початку цього століття поселилося багато іміґрантів з України, славиться своєю високоякісною пшеницею, яку Канада експортує до багатьох країн світу. Ця провінція також славна тим, що з неї вийшло чимало визначних громадських, політичних, культурних і наукових діячів українського походження. Вистачить згадати таких політиків як покійний сенатор Іван Гнатишин, покійний сенатор Павло Юзик, нинішній Генерал Губернатор Рамон Гнатишин, колишній лейтенант губернатор провінції д-р Степан Воробець і нинішній лейтенант губернатор Сильвія Федорук, як і теперішній прем'єр провінції Роман Романів. З науковців слід згадати проф. Володимира Тарнопольського, визначного юриста, автора багатьох праць з ділянки конституційного права, а тепер члена апеляційного суду провінції Онтаріо, покійного проф. Тимоша Павличенка, відомого ботаніка і еколога світового маштабу, і покійного проф. Костя Андрусишина, лінґвіста і літературознавця, який був членом британської Академії Наук.

Сенатор Рейнел Андрейчук

У березні ц.р. прем'єр-міністер Канади Браєн Малруні призначив Рейнел Андрейчук, дочку українських іміґрантів з Саскачевану, членом канадського сенату. Батько сенаторки приїхав до Канади з околиці Луцька на Волині в 1928 р., а мати приїхала в 1939 р.

Рейнел Андрейчук закінчила вищі юридичні студії в 1966 р., в 1967 р. була прийнята до саскачеванської асоціяції адвокатів і працювала як адвокат до 1976 р. В тому році вона була призначена суддею кримінального суду. Від 1985 до 1987 р. Рейнел Андрейчук була заступником віцеміністра суспільної служби у провінційному уряді, а в 1987 р. вона була призначена прем'єр-міністром Канади на посаду амбасадора до Кенії та сусідніх східньоафриканських республік (Уґанди, Сомалі та Коморських Островів). У 1990 р. Рейнел Андрейчук була призначена амбасадором до Португалії.

Клюб Політичних Партій України вимагає багатопартійних виборів

Київ (Н Гордзілевська) — У середу, 16-го червня, відбулася перша пресконференція партійного клюбу, до складу якого увійшли провідники 12-ти політичних партій України. Заснування клюбу стало результатом квітневої зустрічі представників політичних партій, яку проведено з ініціятиви Української Партії Справедливости.

„Не інтриги між партіями, а проблеми нашої держави зібрали нас", — проголосив лідер УПС М. Гречка. І хоча „серед партій немає єдности, — зазначив голова Партії „Зелених" Віталій Кононов, клюб — це збори тих партій, які змогли б мати думки всіх політичних опонентів". Ці думки були представлені журналістам у вигляді заяви представників Клюбу Політичних Партій щодо нового виборчого закону, державного управління та державного устрою. Що стосується проєкту нового виборчого закону, то політичні партії України вважають, що в його основу „має бути покладено пропорційний принцип обрання депутатів", а державне правління та державний устрій мають проходити на засадах президентсько - парляментарної та унітарно-децентралізованої системи.

Безвідповідальна політика Верховної Ради, Президента та Уряду Леоніда Кучми, на думку провідників партій, приводить до негайного призначення нової дати парляментарних виборів. Зокрема йшлося про довір'я та недовір'я Леонідові Кравчукові. Слова народного депутата, голови Партії Демократичного Відродження України Володимира Філенка: „Арґументи — не чіпайте Президента, він будує державу, нас не задовольняють, бо зараз він її більше валить", викликали пожвавлення серед журналістів та партійних діячів.

У пресконференції взяли участь дев'ять політичних партій, однак наприкінці зустрічі виявилося, що в таборі журналістів опинилася лідер десятої — Соціялістичної Партії Наталія Вітренко, яка висловилась „за повновластіє трудящіхся" і за проведення референдуму у жовтні цього року. Зрештою, це — єдина партія, з якою не було досягнуто узгіднення щодо державного правління та устрою.

Несподіваним для журналістів учасником проблем політичних партій став Клюб Шанувальників Пива. До речі, кількість членів цієї партії, що сягає 2,000 осіб, перевищує чисельність деяких політичних партій.

Однак, найчисленішими виявилися ліберали — 9,500 членів. Однак кількість — це ще не якість. З цього приводу Володимир Філенко висловив надію, що маленькі партії все таки вижинвуть. Хоча й буде діяти в політичному житті українського суспільства „закон джунглів: адже з'являється політичний ринок, а напередодні виборів кількість партій зросте до п'яти-шести десятків". Це бажання вижити, можливо, теж було однією з причин консолідації зусиль політичних партій України. Наявно це підтверджують слова голови Партії „Зелених": „Нас хвилює те, що жодній партії ніколи не було дано відповіді ні від Президента, ні від Верховної Ради. А ми хочемо, щоб нас помічали".

ВЕРХОВНИЙ СУД ВИСЛОВИВСЯ ПРОТИ ГАЇТЯНСЬКИХ ВТІКАЧІВ

Вашінгтон. — В понеділок, 21-го червня, Верховний суд, 8 голосами проти 1, підтримав рішення Білого Дому повертати назад гаїтянських втікачів, котрі намагаються дістатися до берегів З'єднаних Стейтів. „Нас не переконають у тому, що президент не має досить влади не впустити нелегалів-чужинців у територіяльні води З'єднаних Стейтів", — сказав в імені більшости член Верховного суду Джан Пол Стівенс. Проти цього рішення був тільки член Верховного суду Ґаррі Блекман. Він вважає, що гаїтянських втікачів не треба повертати назад.

Спостерігачі трактують це рішення Верховного суду як перемогу Адміністрації президента Билла Клінтона, яка є проти того, щоб пропускати у ЗСА нелегальних еміґрантів з Гаїті. Після того, як військова хунта у вересні 1991 року змусила президента Гаїті Жана-Бертрана Арістіда втікати з острова, звідти у З'єднані Стейти вирушили сотні човнів з втікачами. У наступні місяці понад 40.000 гаїтян пристали до американського берега і попросили політичного азилю, хоч тільки одиниці залишили острів через переслідування з боку хунти.

Як відомо, у травні 1992 року президент Дж. Буш наказав береговій охороні ЗСА перехоплювати човни з гаїтянськими втікачами і повертати їх на батьківщину. Білий Дім заявив, що кожен, хто хоче просити політичного азилю, повинен це робити в американській амбасаді у столиці Гаїті Порт-о-Пренсі. Під час передвиборної кампанії Билл Клінтон, прагнучи заручитися голосами громадян з латиноамериканських громад, гостро критикував це рішення Дж. Буша, називаючи його незаконним. Однак невдовзі після перемоги на виборах Б. Клінтон змінив це своє наставлення на протилежне.

Прийняте в понеділок Верховним судом рішення скасовує постанову федерального апеляційного суду, який визнав незаконною політику Білого Дому щодо нелеґальних еміґрантів з Гаїті.

Серби і хорвати домовляються про переділ Боснії

Сараєво, Боснія і Герцеговина. — У п'ятницю, 18-го червня, повинно було вступити в силу тристороннє перемир'я, підписане командуючими трьома ворогуючими групами Боснії. Однак у центральній частині республіки тривають бої між хорватськими і мусулманськими частинами. Як повідомляють з району боїв, хорватські частини намагаються відбити території, з яких минулого тижня їх витіснили мусулмани. У неділю до кордону відбитого мусулманами району хорвати підтягнули танки.

На думку коментаторів, щодо відновлення боїв є й інша причина. Всі три сторони активізують свої військові операції у зв'язку з тим, що Захід все більше схиляється до відмови від пляну Венса—Овена, який передбачав розділ республіки на десять провінцій. Нині Захід готовий підтримати ідею створення трьох автономних районів, кожний з яких буде закріплений за однією етнічною громадою. У зв'язку з цим кожна з трьох груп намагається встановити контроль за якомога більшими територіями.

Нині головним противником поділу Боснії на три райони є президент республіки Алія Ізетбеговнч, який заявив, що не має наміру обговорювати цю справу з хорватами і сербами. А. Ізетбегович і далі вимагає втілення в життя пляну Венса—Овена, який, на думку багатьох, вже можна вважати „похованим".

Прихильники Б. Єльцина засновують нову партію

Москва. — В неділю, 20-го червня, заступник прем'єр-міністра Росії і юридичний дорадник президента Боріса Єльцина Серґей Шахрай повідомив про намір прихильників Б. Єльцина заснувати перед надзвичайними парляментарними виборами Партію російської єдности і згоди. Б. Єльцин відмовився назвати її „партією президента", він підкреслив, що „то буде блок партій, створений спеціяльно з огляду на наступні вибори".

С. Шахрай пояснив, що нова партія буде підтримувати „соціяльно орієнтовану економіку, федералізм і місцеве самоуправління", а також сприятиме президентові в питанні прийняття нової конституції країни. Її випрацювання буде закінчено до 1-го липня, а нові вибори можуть відбутися у вересні цього року. Обґрунтовуючи їхню доцільність, С. Шахрай додав, що для продовження реформ „президент повинен мати нового законно обраного партнера".

До складу Партії російської єдности і згоди, як плянують її засновники, увійдуть багато дрібних партій і об'єднань, котрі стоять на спорідненій політичній плятформі.

У СВІТІ

ДВІ БОМБИ, ЗАКЛАДЕНІ баскськими терористами в автах, вибухнули в понеділок, 21-го червня, в еспанській столиці. В результаті вибуху сім осіб загинули і 25 були поранені. Хоч покищо жодна з екстремістських організацій не взяла відповідальности за вибух, виконуючий обов'язки прем'єр-міністра країни Феліпе Ґонсалес обвинуватив у цьому терористичному акті лідерів баскської організації ЕТА. Бойовики-баски за останні 25 років вбили понад 700 осіб.

У ЖЕНЕВІ ВІДБУЛИСЯ переговори між генеральним секретарем ООН Бутросом Бутросом Ґалі і заступником прем'єр-міністра Іраку Таріком Азізом. Темою розмови послужив застій у відносинах між Багдадом і Організацією Об'єднаних Націй. ООН й Ірак не погоджуються в оцінці виконання умов договору про припинення вогню в районі Перської затоки. Договір був укладений багдадським керівництвом і командуванням країн антиіракської коаліції на чолі зі ЗСА після розгрому військ Саддама Гуссейна у 1991 році.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00 UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City N.J.

Передплата на рік $40.00 на пів року $22.00 на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City N.J. 07303

Поділ Чорноморської фльоти

1-го червня ц. р. телевізійна станція Сі-Ен-Ен передала коротку сенсаційну вістку: на „дачі" під Москвою стрінулися президенти Росії й України, Боріс Єльцин і Леонід Кравчук, та поділили Чорноморську фльоту пів на пів. Єльцин — сказано у тому повідомленні — заявив Кравчукові, що коли тільки Верховна Рада України ратифікує договір про непоширення нуклеарної зброї (Старт 1), то Росія дасть Україні ґарантію безпеки. Цю вістку ілюстровано на телевізійному екрані сценою, як названі обидва президенти розцілувалися. Після повороту Л. Кравчука до Києва і його пресової конференції — подано ближчі подробиці цієї зустрічі під Москвою і вони появилися у „Свободі" з дати 19-го червня.

Це дуже добра новина. Найперше — перестане існувати тема, яку використовували професійні чи аматорські пропаґатори страху, ба навіть паніки. З Чорноморською фльотою пов'язувано долю Криму, з Кримом — долю цілої України. Не задумуючися над основним питанням — якою була колись і є тепер ціль цієї фльоти і навіщо вона Україні, — патріотичні, але наївні земляки вбачали у проминальних колючках і шиканах російських максималістів (які є в кожному народі включно з українським) — що це традиційна імперіялістична політика Росії від якої загрожує Україні смертельна небезпека. Порозуміння Єльцина й Кравчука кладе хрестик на всіх отаких неповажних політикантських комбінаціях. У договоренні двох розумних президентів, державних мужів, які свідомі своєї ролі й відповідальности, — стверджено, що Росія зберігатиме свою половину фльоти у теперішніх портах на Чорному морі і що Росія компенсуватиме цю оренду Україною — доставами нафти по дешевшій ціні. Далі заповіджено, що прем'єр-міністри обох держав радитимуть над низкою політичних і економічних справ і виготують проєкти двосторонніх договорів у всіх тих справах. Деяких земляків лякав існуючий на папері пост головного команданта військ всіх членських країн в особі російського ґенерала Шапошнікова. У минулому тижні Шапошніков „зрікся" свого становища, яке перестало існувати. Можна здогадатися, що те „зречення" російського ґенерала було виготовлене політичними провідниками обох держав, які здають собі справу, що ці дві сусідські держави, найбільші територією і числом населення на Сході Европи, тісно пов'язані економікою і мусять жити у згоді.

Договорення Єльцина і Кравчука мусить мати благодатний вплив на внутрішні відносини в Україні. Економічна скрута, інфляція, дорожнеча і безробіття сприяють ворожим державі України елементам. Відомо, що Соціялістична партія, яка терміном „соціялістичний" прикрила „комуністичну" суть, заактивізувалася і домоглася зареєстрування окремої Комуністичної партії під гаслом демократії, яка дозволяє на існування усіх партій. Не в ідеології суть справи, а практичній роботі й політичній орієнтації. Матеріяльні й соціяльні лиха України доводили до курйозу, що дехто почав тужити за ерою Брежнєва, бо „тоді було легше жити". Це була новітня орієнтація на Москву. Щасливо, вона стосувалася тільки одиниць, бо державницька воля вже закорінилася надто глибоко. Минулотижневе порозуміння Єльцина й Кравчука — це удар по всіх слабодухах і удар однаково по російських імперіялістах, як і українських русофілах.

Усі договори України з Росією мусять знайти апробату Верховної Ради України. Нема сумніву, що вони будуть ратифіковані. Все воно — це довга процедура. Будуть ще довгі наради прем'єрів обох держав, зокрема економічних фахівців, промине ще чимало часу, поки все воно буде написане, підписане й ратифіковане. Паралельно йтиме побудова держави, реформа економіки й розбудова зв'язків із світом. Але добрий зв'язок з Росією — це кровний інтерес України.

ЗГІДНО З ЗАЯВОЮ представника керівництва болгарського Союзу демократичних сил (СДС), понад мільйон осіб підписали петицію СДС з вимогою про резиґнацію президента Болгарії Желю Желєва. Збирання підписів було почате минулого тижня, після того, як оголосив голодівку депутат парляменту Едвін Сугарєв, заявивши, що не припинить свого протесту до того часу, поки Ж. Желєв залишається на своєму пості. Е. Суґарєв та інші діячі СДС обвинувачують президента, який був одним з основників і першим лідером союзу, у „зраді" ідей цього антикомуністичного об'єднання.

Володимир Євтушевський,
Київ

ЕКОЛОГІЧНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ РЕФОРМ В УКРАЇНІ

Розбудова незалежної України вимагає вирішення комплексу питань, пов'язаних з еколого-економічним становищем держави. Звичайно, на фоні таких тяжких проблем як інфляція, безробіття, суцільні дефіцити, екологічні проблеми багатьом здаються дещо другорядними, але їх складність та гострота з усе більшою загрозою постають перед нами. Від колоніяльного режиму, що панував в Україні, ми унаслідували незадовільний ресурсний та асиміляційно-рекреаційний стан навколишнього природного середовища, який до того ж значно погіршився під впливом катастрофи на Чорнобильській АЕС.

На сучасному етапі в Україні по кількох видах природних ресурсів потенціял у значній мірі вичерпано. Це, в першу чергу, відноситься до таких важливих елементів енергоресурсів, як нафта та газ. Залежність по цих видах ресурсів від однієї країни є одним з важливих чинників сучасної кризи в Україні. Щорічний видобуток сирої маси в Україні складає близько 3 млрд. тонн, а з них лише 1 млрд. тонн — це мінеральна сировина. Не слід забувати й те, що лише 5—8 компонентів мінеральної сировини переходить у готову продукцію, решта ж йде у відходи. Асиміляційно-рекреаційні можливості навколишнього природного середовища також частково підірвані. Достатньо вказати на те, що в маштабах України обсяг відходів за мінімальними оцінками досягає 12 млрд. тонн. Під їх нагромадження відведено більш ніж 200,000 га колишніх родючих земель. Значно перевищує норму забруднення повітря у тих 55 містах і промислових центрах держави, де ведуться постійні спостереження.

Складність екологічних проблем очевидна, але не потрібно її повністю драматизувати. Україна володіє великими запасами корисних копалин, має досить вигідне територіяльне поєднання родовищ. Деякими видами ресурсів ми не тільки повністю забезпечуємо своє господарство, а й маємо досить солідний експортний потенціял. Регенераційні можливості природних систем також далеко не вичерпані. Головна причина поміркованого оптимізму полягає у тому, що в умовах незалежности з'являється можливість проведення самостійної екологічної політики. В Україні ніколи не було цілісної концепції екологічного аспекту життєдіяльности суспільства. Існуючий комітет охорони природи виступав як передаткова ланка рішень з Москви. Сьогодні відбуваються певні зміни на краще. Створене ще зовсім молоде міністерство охорони навколишнього природного середовища України починає роботу над основами національної екологічної політики. Не все просто у роботі цього міністерства, недостатня матеріяльно-технічна база, не вистачає висококваліфікованих спеціялістів-екологів, але міністерство діє і є вже надії на поступальну роботу у цьому напрямку.

Однією з головних проблем, що потрібно розв'язати при формуванні національної екологічної політики — це проблема компетенції. Простіше сказати, вона зводиться до вирішення проблем: які рішення повинні прийматись на рівні центральних державних органів, а які — на місцях. Довгі роки панування адміністративної системи управління природокористуванням показали її неефективність. Тому логіка підказує, що більшість функцій управління потрібно передати у місцеві органи влади, щоб проблеми навколишнього середовища вирішували люди, які у ньому живуть. Але у цьому пляні нас підстерігають певні трудноші. В еколого-економічних факторах також існують свої протиріччя, пов'язані з протиріччями між центральними та місцевими органами влади. Як приклад, необхідно привести блькування обласною радою народних депутатів Одещини будівництва нафтоприймального терміналу. Усій Україні цей термінал вкрай необхідний, щоб позбутись монозалежности з приводу нафти від однієї країни, кожний прогаяний місяць нам дуже дорого обійдеться, але місцева влада в залежності від своїх політичних уподобань, спираючись на Закон про охорону навколишнього природного середовища постійно відтягує вирішення цього питання. Форми зацікавлення, що пропонуються центральними державними органами, не сприймаються — і загальнодержавний інтерес по суті ігнорується. Такі приклади, на жаль, не окреме явище, і тому вирішення проблем компетенції є дуже нагальним.

Не менш складним питанням є створення ефективного економічного механізму охорони природи та ресурсо-збереження. Зрозуміло, що економічна криза аж ніяк не кращий час для вирішення екологічних проблем. Інфляція „з'їдає" ті кошти, що виділяються на природоохорону, підприємства-боржники не мають коштів на оплату за користування природними ресурсами та забруднення, практично неможливо узяти пільгові кредити на цілі природоохорони. Слід врахувати, що в Україні практично не здійснена економічно-екологічна оцінка всіх наших багатств, а це також першочергове завдання — знати, що ми маємо. Безоплатне семидесятирічне використання ресурсів природи спородило споживацьку психологію, яку можливо переробити лише піднявши на новий рівень екологічне виховання, особливо молоді.

Підсумовуючи викладені у цій коротенькій статті думки, хотілося б сказати, що еколого-економічні проблеми України складні і не слід чекати їх негайного вирішення, особливо тих проблем, що породжені Чорнобилем, але в умовах незалежности і державности ми маємо можливість самі порядкувати у своєму екологічному просторі, а це важлива передумова того, що ми залишаємо онукам та правнукам зелену Україну.

Ірина ВОВК

Коли збагнем, що в нас усе гаразд,
що все ж незле ведеться нам у світі,
що затишно ще спиться нашим дітям,
що у печі вогонь ще не погас,
що запах страви хату обволік
і незабаром зладиться вечеря,
і в звичному вітанні скрипнуть двері,
і стане на порозі чоловік,
таки зітхнемо: жаль, не вічні ми,
як зими й весни, як усе на світі...
А, зрештою, що є цінніше миті,
в яку себе відчуємо людьми.

Із збірки „Дзеркала",
Львів, 1991.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Леонід Грабовський

На концерті студентської молоді

У перший день травня в Українському Інституті Америки в Ню Йорку, виступили молоді українські виконавці — студенти американських навчальних закладів. Концерт відкрив Тарас Криса, який у дуеті з молодою піяністкою Мартою Азнавурян відіграв знамениту Першу скрипкову сонату Прокоф'єва. У виконанні можна було особливо почути наявний відповідний драматичний розмах, зосередженість інтимних роздумів, красу чудової мелодії повільної частини. Видно, що скрипаль зробив великі успіхи у навчанні, домігся значної, хоча ще не цілком повної, артистичної свободи; добре дорівнювала йому М. Азнавурян.

Піяніст та композитор Борис Скальський ще дуже молодий. Залюблений у романтичну музику, він віддзеркалює у своїх молодечих спробах свіжі, безпосередні враження від почутих чи вивчених клясичних творів, від того, чим захоплюється душа. Але можна бути певним, що його справжнє композиторство ще попереду. Прецінь же обсяг того, чого мусить навчитися початкуючий композитор за наших часів, надзвичайно зріс не тільки в порівнянні з часами Гайдна, але навіть і Чайковського... Два ноктюрни для фортепіяно, що характерні саме цими пошуками, прозвучали в інтерпретації автора; далі Б. Скальський, у злагодженому ансамблі зі своєю матір'ю, піяністкою Жданною Кравців-Скальською, заграв свої композиції „Три еспанські танці" жанрового характеру.

Відтак прийшла черга на Калину Чолган, меццо-сопрано. Вона відспівала арію Моцарта та пісні Шумана, Стеценка і Лисенка. П. Чолган має приємного тембру голос з дещо краще виробленим і відшліфованим середнім та нижнім реґістрами порівняно з верхнім; вона добре вміє фразувати і вимовляти текст, зокрема іншомовний, що становить для багатьох українських солісток не абияку проблему.

Значно урізноманітнила програму концерту Фантазія Сен-Сенса для скрипки та арфи в інтерпретації Петра Криси та арфістки Елен Гайніке. Поєднання цих двох інструментів сприймається напрочуд природно, і гра Хайніке переконливо засвідчила можливості арфи, де в чому успішно змагатися зі своїм „королівським" суперником — фортепіяно. Виконання мелодійного і привабливого твору мало в собі досить ліричної ґрації та елеґантности.

Концерт завершив виступ піяніста Віктора Маркова із „Аппассіонатою" Бетовена. Цей молодий артист наполегливо працює над собою; він має дуже потужний від природи і заразом м'який тон, що надається на великі приміщення, а також чимало щирої та серйозної емоційности у виконанні. Цього разу він виступив трохи менш вдало — через брак відповідних консультацій перед концертом, но не має наразі професора чи того, що в американців зветься „coach". Але це аж ніяк не мусить завести сподівання на цікаве й багатообіцяюче майбутнє цього симпатичного юнака.

Уцілому говорячи, виступи молоді були вдалі й викликали зацікавлення. На жаль, через об'єктивні обставини не змогла прибути на концерт скрипалька Анастасія Хитрук. На підсумок насувається одна заввага чи радше питання. У метрополії Ню Йорку від Ню Джерзі аж до Лонг Айленду — діє безліч музичних шкіл, в тому числі й Український Музичний Інститут, де навчаються українські студенти. Здавалося б, молоді люди мусили б прагнути почути гру видатних майстрів і, теж своїх найуспішніших товаришів, наприклад тих, що грали у концерті 1-го травня. Але жодного з них ніколи не побачиш на концертах серії УІА „Музика в Інституті". Може хтось відповісти: не присилають їх їхні вчителі. А мусили б прислати — задля їхнього ж таки блага. Чи не було б, отже, доцільно впровадити у їхні куррікулюми вимогу — відвідувати за дуже скромну платню чи й навіть задармо ці концерти. Ще з більшою мірою стосується сказане й майстерклясів — абсолютно безкоштовних — що провадять Олег Криса, Микола Сук, Оксана Кровицька, Володимир Винницький. На них приходять лише представники американських та „етнічних" кіл — тільки не українці. Дивне й нічим не виправдане іґнорування!

Х. В-Ф.

МОЖЛИВОСТІ РЕСПУБЛІКАНЦІВ В 1996 РОЦІ

За всіма статистичними даними, президент Билл Клінтон дістав досить погану оцінку за перших 100 днів урядування. Для демократів — це було небажаним ударом після їхніх виборчих успіхів. Натомість для республіканців — це було промінчиком надії на кращі успіхи в 1996 році.

З цього приводу республіканські політичні стратеги, заохочені неуспіхами теперішнього Уряду і Президента, почали з ентузіязмом працювати над листою можливих кандидатів і їхніми можливостями замінити президента Билла Клінтона у президентських виборах 1996 року. Дехто навіть застановляється, чи не переконати б Росса Перо, щоб перейшов до Республіканської партії. Застанова над можливостями дальшої, але так близької, майбутности наступних президентських виборів починає набирати реальних можливостей.

Одним із перших на згаданій листі є провідник сенатської меншости Роберт Дол, якого Республіканська партія вже кілька разів висувала на чільні становища, він же відомий пересічному громадянинові та втішається пошаною серед колеґ-сенаторів, навіть з протилежного табору. Одначе є кілька неґативних познак, особливо, його вік — у 1996 році йому буде 73 роки та його саркастичний гумор, що часом переходить у злобу. Нарівні з ним ставлять також кандидатуру колишнього секретаря Департаменту житлового будівництва та розбудови міст Джека Кемпа. Він ще далі втішається популярністю, незважаючи на те, що деякі з його прихильників — правих консерватистів закидають йому відхилення від ідеологічних принципів. Колишній віцепрезидент Ден Квейл, на думку однопартійців, потребує більше, як чотири роки, щоб стати серйозним кандидатом, а коментатора Патрика Бюкенена вважають надто різким, щоб привабити поміркованих громадян до республіканських кандидатів.

Ще є сенатор Фил Грамм, але він поза рідним Тексасом — зовсім невідома особистість, а массачусетський губернатор Вілліям Велд, надійний кандидат республіканських поміркованих політиків, не надто до вподоби консервативним виборцям за його ліберальні погляди стосовно абортів. Існує також поважна кандидатура відважного губернатора Південної Каролайни Керролла Кембелла, колишнього консервативного конгресмена, який й досі здисциплінований і активний член Республіканської партії.

Кандидатура колишнього президента Джорджа Буша не входить в рахубу, бо, на думку всіх зацікавлених, він не має жодних можливостей, або має такі, як Майкл Дукакіс стати кандидатом Демократичної партії.

Ця листа ще не остаточна, але свої можливості має, якщо взяти під увагу сьогоднішнє невдоволення пересічного громадянина урядуванням президента Билла Клінтона і його Уряду.

РИМО-КАТОЛИЦЬКІ ЄПИСКОПИ на своїй річній конференції в Ню Орлінс, Ла., минулого тижня, щоби протистояти проблемі, яка чимраз більше підриває довір'я до їхнього керівництва, зробили перший крок, щоби цю справу поліпшити. Ідеться про справу насильств і сексуальних надуживань зі сторони священиків у відношенні до своїх малолітніх вихованців чи членів парафій. На конференції створено окрему комісію з сімох єпископів, які мають випрацювати плян для викорінення минулих і майбутніх кривдників, допомогти потерпілим і запобігти дальшій невідповідній поведінці священиків.

Зиновій Туркало

ЧОМУ „ВОНИ" ТАК ДУМАЮТЬ?

III

Перегляньмо, коротко, ще раз історію переселення росіян на Україну. До Київської Держави належали, номінально, і північні Суздальські землі. На півночі формування державного мислення відбувалося інакше ніж серед слов'ян. У слов'янських землях князь був не не багато більше як полководець, інші справи вирішувалися вічем. На півночі, на іншому етнічному ґрунті, князівська влада розвивалася по лінії самодержавства. Суздальці і володимирці вважали Київ і решту Русі своїми ворогами. Суздальський князь Андрій Довгорукий, скориставши з послаблення Києва після монгольської навали, сплюндрував Київ так як могли зробити лише запеклі вороги. Пізніше Москва зробила те саме з більше слов'янським Новгородом, ліквідувала віче і депортувала провідну верству до Москви. Так почалася московська експансія.

За князівських часів українці-русини колонізували весь простір від Карпат до Волги (Ітилю), включно з північними Кавказом і Кримом. На теперішній Кубані було засновано князівство Тьму-Таракань, залежне від Києва. Треба відзначити, що Київська Держава, яка досягла свого найбільшого розквіту за князя Ярослава Мудрого, була найбільшою державою Европи. Вона була сучасницею і східнім відповідником західній імперії Шарлеманя. Ярослав Мудрий, маючи багато дочок, повидавав їх заміж за багатьох королів Европи. Одна з них, Анна, стала королевою Франції, після смерті свого чоловіка, короля Пилипа. Україна була важлива для Европи ще і тим, що постачала мід і віск, основні джерела солодощів і світла. Напиток, зроблений з меду, і досі називається по-англійськи „мід" (mead).

Князь Святослав, зруйнувавши Хозарську державу, хоч і звільнив Україну-Русь від небезпечного сусіда, проте відкрив доступ до українських степів для азійських орд, що їх стримувала хозарська держава. Під натиском тих орд українці мусіли відступати на північ, залишивши степи кочовникам. Після зруйнування Києва монголами, Україна, ця назва почала вживатися від XII століття, опинилася в Литовсько-Польській державі. Місія захисту народу від степових орд припала козаччині. Крім Запоріжжя, українські козаки заснували, також, донське козацтво. Через те, що донське козацтво поповнювалося здебільше біженцями з московських земель, донські козаки перетворилися, згодом, на вірних Москві. Хоч досі серед них є багато українських прізвищ. Вперше масово росіяни з'явилися на Україні після Богдана Хмельницького. Як відомо, Москва підступно скористала з Переяславського Договору, який на Україні вважали військовим союзом проти Польщі, інтерпретувавши його як прийняття зверхности Москви.

Приборкування України тривало до кінця XVIII століття. З приходом росіян на Україну, їх тоді називали москалями, почалося нещасливе знайомство. Сутичка культур була очевидною. Вона яскраво задокументована в українському фолкльорі, піснях і в творах українських письменників і поетів. Згадаймо хоч „Катерину" Шевченка. На кінець XVIII століття, ліквідувавши гетьманство, тоді вже Росія, почувалася досить сильною, щоб замінити традиційний адміністративний поділ України на полки, замінивши його на „губернії". Ліквідація решток української державности і запровадження кріпаччини припало на той самий час, коли З'єднані Стейти Америки проголосили незалежність і стали символом свободи в світі.

У XIX столітті, коли почалася індустріялізація, на Україні знайдено великі поклади вугілля і залізної руди. Українців, які хотіли би покинути свої господарства і села, не вистачало. Недостача поповнювалась вихідцями з Росії, особливо з Рязанської губернії. Нові міста, наприклад Одеса, заселялася молдаванами, жидами і кавказцями. До останнього часу українці не перевищували однієї п'ятої частини серед населення Одеси. Хоч села в степовій Україні залишалися українськими. Особливий наплив росіян на Україну почався вже за совєтської влади. Продовжуючи імперську політику змішування населення, українців посилали на працю до Сибіру, а на Україну, натомість, приїздили росіяни.

У Криму центральну, степову частину півострова заселяли українці. В горах і на південному побережжі переважали татари і вихідці з Кавказу. Після Другої світової війни, коли татар примусово виселено, недостача населення була поповнена росіянами. Підсумовуючи, можна сказати, що хоч частина росіян живе на Україні вже кілька поколінь, їх присутність була наслідком імперської політики. Ніде на Україні нема російських сіл, тоді коли в теперішній Росії українські села зустрічаються на північному Кавказі, в Воронезькій області і на схід до Волги. В цьому дуже короткому і не повному перегляді ми бачимо, що російські претенсії на якісь „ісконно рускіє" землі не мають ніяких підстав.

Усі ці історичні факти, відомі і зрозумілі майже кожному українцеві. Але не досить їх повторювати лише в українській пресі. Поки ці відомості не попадуть в американські шкільні підручники, поки американці не зрозуміють природу росіян і їхнє правдиве обличчя, доти Україна буде мати труднощі в просуванні своїх законних інтересів.

Сиротинці України під опікою ЗУАДК

Представниці ЗУАДК провели дослідчі поїздки в Україну, покищо лише в західню, щоб докладно познайомитися зі станом сиротинців, з дітьми і доглядом над ними. Стан їх виявився трагічним і то не з вини доглядачів, хоча часом методи догляду незадовільні. Найголовнішою причиною цього стану є недостача в усьому: брак вітамінів, одноманітне незбалянсоване харчування, старі пролежані матраци, невідповідна температура приміщень, часто докучає дітям холод, брак відповідної білизни, постелі на зміну; іграшки для дітей лише на показ відвідувачам. При тому брак відповідних санітарних устаткувань і слаба лікарська опіка, головно через брак відповідних ліків і модерного лікарського устаткування. Самі будинки довгими десятками літ не були ремонтовані; там вода затікає через стелю, а там стіна постійно сиравогка. Є відчутний брак візочків для уломних дітей. Для здійснення цього у 15-ох сиротинцях трьох областей (покищо) потрібно значних сум грошей.

На жаль, ЗУАДК основує свої спроможності покищо тільки на добровільних пожертвах наших співгромадян — українців. Отож конкретній допомозі сиротинцям була присвячена остання поїздка двох представниць ЗУАДК — Роксоляни Сірої і Христини Харнин-Сеник. Зложено в Европейському банку відповідну суму грошей для Лівівської і Івано-Франківської областей. Перед нами список усіх сиротинців, а в протоколі подані точні пояснення. Представниці ЗУАДК дістали щире признання Екзекутиви за дуже добре виконану працю. ЗУАДК буде стежити за повним виконанням цієї допомогової програми.

В Україні створилися вже установи, які займаються такими допомоговими акціями. Цим разом обмежуємося у цій інформації для нашої громади до львівських чинників та до співзвучних установ Івано-Франківської области. Є це Міжнародний Центр Освіти, Науки і Культури, з яким представниці ЗУАДК 15-го березня ц. р. підписали договір щодо харитативних справ. Цей центр зобов'язався дати приміщення для представництва ЗУАДК у Львові. Зі свого боку ЗУАДК на своїй нараді вирішив оплатити кошти використання приміщення з двох кімнат на період 15 років. Це дає можливість затвердити в Україні присутність ЗУАДК, покищо лише у Львові, згодом представництво буде і в Києві, як також у східніх областях України.

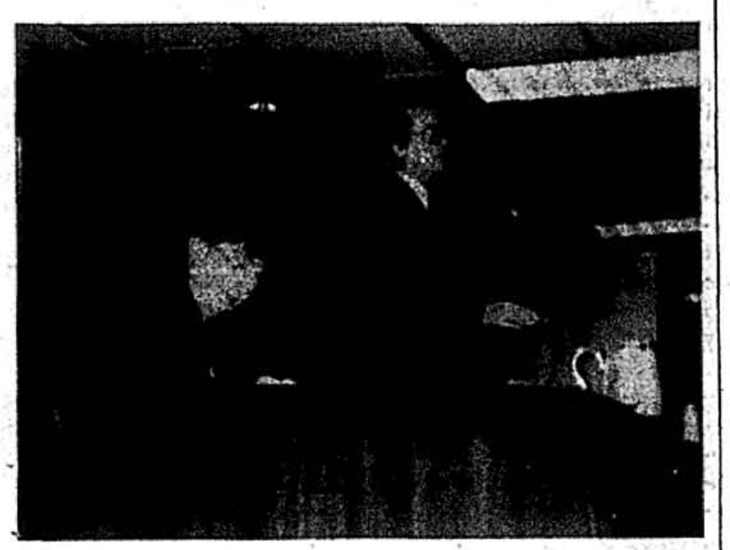
Уважаємо, що це поважні кроки щодо співпраці з урядовими чинниками України. Сподіваємося, що ця інформація буде стимулом для нових, можливо більших своєю сумою пожертв.

Н. П.

Політичні проблеми темою передконвенційного панелю СУА

Нюарк, Н. Дж. (О. Кузьмович). — У п'ятницю 28-го травня, в навечір'я XXIII Конвенції Союзу Українок Америки, відбувся тут цікавий політичний передконвенційний панель з участю українських і американських політичних мужів. Панель підготовила референтка зовнішних зв'язків СУА Ірина Куровицька, запросивши постійного представника України в ООН Віктора Батюка, адвоката Роберта МекКонелла, колишнього заступника президента Координаційного Комітету Допомоги Україні і заступника генерального прокуратора і Христину Руфенахт, координатора допомоги державам СНД у Державному Департаменті, як доповідачів.

У вщерть виповненій залі зацікавленими слухачами, серед яких було багато мужчин, вечір відкрила І.

Промовляє постійний представник в ООН В. Батюк. Ліворуч ведуча панелем І. Куровицька.

Куровецька, яка також вміло провадила вечером, представляючи публіці кожного доповідача вичерпно.

Вона привітала присутніх на залі голову СФУЖО Оксану Соколик, голову СУА Марію Савчак і гостю, голову Союзу Українок України Атену Пашко, як також представників преси.

В Батюк став постійним представником України в ООН минулого року, але як професійний дипломат вже від сімдесятих років працював у Міністерстві закордонних справ України, тоді ще в рамках СССР, і брав участь у численних міжнародних зібраннях. Від 1978 до 1984 року був постійним представником України в ООН у Женеві.

У своєму слові, виголошеному англійською мовою, якою проходив цілий панель, В. Батюк закликав українських жінок, як ту частину нації, що є в більшості, до ширення правди про сьогоднішню Україну серед неукраїнських кіл і допомоги у піднесенні престижу України на терені ООН, де все ще Росію вважають рівним партнером, а до України мають інше ставлення. Він підкреслив важливість української місії в ООН і потреби посилення її праці та престижу. Вказав при тому на важке становище його та його співробітників у сьогоднішній ситуації — все це меншого брата, коли йдеться про кількість членів місії, її приміщення та відношення до неї інших членів-представників до ООН. В. Батюк закликав також присутніх союзянок до тіснішої співпраці з жінками в Україні, уважаючи, що спільно українки можуть багато зробити на політичному відтинку.

Другий доповідач, який заступив перешкоджену прелегентку з Державного Департаменту, М. Гечер, сам працює тепер також в Державному Департаменті, за професією журналіст та військовик, що стояв вже на різних закордонних постах. Він зосередив свою доповідь на з'ясуванні шляхів допомоги Державного Департаменту країнам СНД порівнюючи теперішні намагання в тому напрямі до давнього відомого пляну Маршалла, що був так успішний після Другої світової війни. Він запевнив, що американська допомога тепер не має бажання зосередитися лише на Росії, але дати можливість користуватися так фінансовою як і едукаційною допомогою іншим народам, що є в системі СНД, в тому також українському народові. Однак у його словах можна було завважити постійне вичислювання різних народів, не обмежуючись до України і не висовуючи її на передове місце.

Немов доповненням до того була третя доповідь адвоката Роберта МекКонелла, що довший час працював на різних постах, в тому як заступник генерального прокуратора, а також був заанґажований в різних українських акціях та добре обзнайомлений зі стремлінням українців. Р. МекКонелл підкреслив, як важливим є, щоб Уряд ЗСА вкінці поважно відносився до самостійної української держави і зрозумів, що політика Росії є небезпекою для цієї самостійности. Як досі Росію та її стремління підтримують в ЗСА наукові інституції, преса і торговельні підприємства. Тільки через безпосередню інформацію та наочні приклади політики ЗСА пізнають, що Росія є справжньою небезпекою для України. Як приклад подав він враження групи конґресменів та сенаторів ЗСА, які щойно, відвідавши Україну, зрозуміли справжню проблему. Тому Р. МекКонелл дораджував присутнім нав'язувати контакти зі своїми місцевими представниками до Вашинґтону та інформувати їх відповідно. Закінчив він, однак, оптимістичним ствердженням, що відношення Уряду ЗСА до України краще.

Присутні мали можливість поставити усім трьом прелеґентам питання на які вони старалися вичерпно відповісти, а ведуча панелем І. Куровицька зробила короткі підсумки сказаного та подякувала доповідачам.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУСІ, СЕСТРИ І ТЕТИ
бл. п. мґра фармації
Ірини Бернакевич Кузик
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в соборі св. Юра у Львові
1-го липня 1993 р.
Просимо про молитви за душу покійної.
Муж — ВОЛОДИМИР КУЗИК з родиною

Каліфорнія в поклоні жертвам голоду

Пропам'ятна плита в Лос Анджелесі, поставлена в 1983 році.

Українська громада в Лос Анджелесі вже в 1983 році вшанувала пам'ять жертв Великого голоду в Україні, заподіяного комуністичною Москвою. В цей день за ініціятивою громадян поставлено в центрі міста пропам'ятну плиту проєкту архітекта Тараса Козбура, яка інформує американців про цю жахливу подію.

У вівторок, 1-го червня ц. р., відзначено 60-роковини цього голокосту. У Лос Андже лесі зорганізувався спеціяльний комітет, який підготовив імпрезу. О. год. 7-ій вечора у великій святині Голливуду Блессед Сакрамент відправили парохи трьох наших церков — отці Галик, Леськів і Лемонченко екуменічну Панахиду при співучасті вірних та хору „Кобзар". Панахида пройшла дуже величаво й зворушливо, а особливо коли ми бачили при одному престолі всіх трьох священиків з католицької й православних церков разом у спільній молитві. Після відправи О. Лемонченко продеклямував вірш, який зображує голокост в Україні. О. Леськів в англійській мові інформував слухачів про штучний геноцид в Україні. О. Галик в українській мові закликав діяспору до допомоги у відбудові зруйнованої України.

Богдан Солук

ПРЕДСТАВНИКИ ЗСА І МЕХІКО погодилися переглянути договір про порядок видачі злочинців і заборонити затримання і несанкціоноване вивезення запідозрених у скоєнні кримінальних злочинів з території однієї держави в іншу. Державний секретар Воррен Кристофер заявив, що на письмове розпорядження президента Клінтона на час обговорення нового варіянту договору відповідні служби ЗСА відмовляються від практики викрадення запідозрених злочинців із Мехіко у ЗСА для суду.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшла у вічність
1-го травня 1993 року

бл. п.
РОЗАЛІЯ ПАВНИК

Цією дорогою складаємо щиру подяку усім, що своєю участю у похоронних відправах віддали останню прислугу покійній. Щира подяка за Служби Божі, квіти і за пожертви на різні цілі. Щиросердечна подяка о. митрату М. Олешкові, о. пароховi Й. Чопілеві і дияконові Г. Василині, за відслуження Панахиди у похоронному заведенні і за відправлення Служби Божої у церкві Успення Пречистої Богородиці, у Фініксі, Арізона.

Передовсім складаю щиру подяку о. пароховi Й. Чопілеві за щирі прощальні слова, у похоронному заведенні, та під час св. Літургії. Сердечна подяка усім тим, що зложили пожертви на „Фонд Дітям Чорнобиля", Духовну Семінарію в Україні, відновлення святинь в Україні, та на Служби Божі ч пам'ять покійної.

Хай Всевишній нагородить вас усіх своїми щедрими ласками.

Дочка — ВОЛОДИМИРА ФОСТАК з родиною.

В пам'ять покійної зложили:

на ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ: Б. Фостяк, Ольга Ґоєвич, Я. Лабка, С. К. Кліш, Г. В. Децики, Я. Д. Яворівські, І. Т. Беш і родина Нікіфорака.

На ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ: 100 дол. — Wendy Fostiak and husband Ronald; по 50 дол. — Богдан Фостяк, Павлина Ґаврон; по 25 дол. — Евген і Оля Кіналь, Dionizyj and Violet Fostiak.

На ДУХОВНУ СЕМІНАРІЮ в Україні: 75 дол. — родина Б. Фостяка; по 50 дол. — Анастазія Малейкий, Zdenek and Francis Konicek, 25 дол. — діякон Евген Василина.

На ВІДНОВЛЕННЯ СВЯТИНЬ в Україні: 50 дол. — родина Б. Фостяка; 25 дол. — Богдан і Ірена Купики; 20 дол. — Ірена Мицик, родина Комарницькі і E. Matczynski.

ПОДЯКА

Всевишній покликав до Свого Небесного Царства нашу ДРУЖИНУ, МАМУ Й БАБУНЮ

бл. п.
ВОЛОДИМИРУ СМИК

вранці 20-го жовтня 1992 р. на 78-му році життя перестало битися серце нашої родинної і парафіяльної Добродійки.
Хай Всевишньому буде наша молитовна подяка, що її покликав до Себе, без тяжких передсмертних терпінь.

Похоронні відправи відбулися при участі моїх приятелів-священиків, сто відсотковій участі моїх парафіян, православних братів, як також американців. Поважне число учасників було з Баффало, Рочестеру, Сиракюз, Оборну Бінґемтону, Джансон Ситі, Роми, Геркімеру, Амстердаму, Вотерліту, Трої, Коговзу і велике число друзів з Гантеру.

Великі жертви на різні цілі, сотки листів від друзів і приятелів говорять нам родині — кого ми втратили.

В першу чергу дякую нашому Блаженнішому Патріярхові Мирославові-Іванові й о. д-рові І. Дацкові за співчуття передані з Риму телефоном. Я вдячний за співчуття нашому Владиці Василеві Лостенові, що пише: „Покійна впродовж свого життя вірно служила Богові та українському людові, як добра дитина Божа і як примірна Ваша дружина".

Дякую за співчуття Владиці Павлові з України, що тоді був в Стемфорді, де мене застала та болюча вістка, що я вже не маю моєї подруги життя. Дякую Отцям нашої дієцезії, що були на священичих днях в Стемфорді, за їхні молитви і слова розради.

Дякую о. В. Марущакові, що разом з о. д-ром В. Фіголем відвезли мене додому. Спеціяльна подяка о. Фіголеві, що таки 20-го жовтня в день смерти відслужив першу св. Літургію за Володимиру.

Моя щиросердечна подяка Орисі Яновській, дружині о. Степана, сестрінці моєї Дружини за опіку хворою Володимирою в останні тижні життя до останнього віддиху.

Я безмежно вдячний Головній Пластовій Булаві, Крайовій Пластовій Раді, Крайовій Пластовій Старшині, проводам пластових куренів, Войнаровського (Покійна була членом Куреня), Червоної Калини, Верховинок, Перших Стеж і Проводові Пластової Станиці Сиракюзи-Ютика за співчуття.

Дякую всім пластункам-пластунам, що були у великому числі на похоронах і на цвинтарі, взявшися за руки, відспівали Подрузі Володимирі: „Ніч вже йде... за верхом ясне сонце зайшло"...

Похоронними відправами в навечер'я Похоронів (Парастас і день похоронів зайнявся наш декан Бсеса. о. Карло Мезомо. Він молився зі священиками-учасниками похоронів: о. крилош. Е. Шараневичем, о. П. Дудяком, о. Е. Янґом, о. В. Марущаком, о. К. Ангеловим, о. П. Вайнерою, о. Василем Гриньковим з України, як також моїм приятелем о. Е. Якубіком. Отець декан виголосив прощальну проповідь про Імость Ютики — Володимиру...

Після похоронів була великолюдна тризна в авдиторії парафії. Дякую центральним Проводам: УККА, Провидіння й Патріярхального Т-ва, за надіслані співчуття.

На тризні промовляли і теплим словом згадували Покійну: о. К. Ангелов - від священиків, Б. Рабій від УККА-Ютика, Я. Томич від СУА, О. Бережницька від Пласту й родини, І. Федорняк від СУМА й Материнського Кружка, О. Ліщинський від ООЧСУ, Ольга Кобзяр від гантерців.

Тризною вміло проводив муж довір'я Я. Пиктей. Він прощав Покійну від парафіян церкви св. Володимира в Ютиці.

Я й діти-внуки щиро вдячні за участь сестрам й братам православним, за св. молитви в час похоронів, за жертви в пам'ять Покійної на прикрасу нашої церкви як також жертви на Служби Божі.

Покійна віддано працювала для добра парафії, головно над молоддю. Гарними словами співчуття відгукнулися її пластові — „ютицькі соловейки" з нових місць свого поселення й праці.

Покійна працювала зі сестрицями над придбанням фондів на прикрасу нашої церкви, купленням нового іконостасу. Церква вже частинно (святилище) розмальована. Поважна готівка в банку чекає на розмалювання церкви повністю.

В цих коротких словах подяки годі вичислити всіх. Але повірте мені, моїм дітям-внукам, що ми вдячні вам за участь в похоронах, за прислані співчуття листами, передані телефонами в часі родинного горя й смутку.

Будемо за всіх молити в Христа Чоловіколюбця, щоби дарив вас Своїми небесними ласками.

На ПРИКРАСУ ЦЕРКВИ СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО В ЮТИЦІ:

300 дол. — о. Б. Смик;
по 100 дол. — Т. Р. Назаревичі, О. О. Смики, Р. М. Смики, А. П. Смики, Н. Н. Кузичі, д-р Ю. Т. Кузичі, С. А. Матвійків, Ю. Д. Ганушевські, З. Н. Мягкі, Б. Джоен Бураки, В. Ольга Ядошин, Таня від приятелів;
по 50 дол. — А. О. Ромахи, Марійка Гельбіґ, Ольга Кобзяр, Р. Н. Шарани, Е. О. Курили, П. К. Понкевичі, Леся Щур-Храплива, Я. М. Ганкевичі, М. Рубич-В. Саляк МД, д-р О. Я. Ґудзяки, Ліда Мартинець, д-р Р. К. Мельники, В. Д. Пилипчуки, д-р М. І. Троцюки, М. З. Пуценки-В. Федук;
40 дол. — Я. М. Вижницькі;
по 30 дол. — Галя Годованець, Ярослава Купик, Теофіль Купик, М. К. Ґотмани;
по 25 дол. - М. Хр. Мельники, Д. Л. Поритки, Д.-Дана Сенишин, д-р Святослав Клюфас, М. В. Кавки, Анна Любинська, Т. Г. Прищляки, О. Бережницька, П. Цьолко, В. А. Літинські, Я. Е. Ликтеї, Стефа Чорна, Дзвінка Чорна-Ґолія, Мих. Гайдук з род., Раїса Герець з Тексасу;
по 20 дол. — Я. Д. Кушнірі, М. О. Салдити, Б. А. Савицькі, Мих. Худик, „Бесіда", родина Ґнап, Мих. Ґадз, Ликтей Христина, д-р І. Косар, С. О. Мельники, В. В. Прилепа, Віра Ризванюк, Ст. Суз. Пилипчуки, Б. І. Рабії, д-р В. М. Когутяки, Леся Бекерська, Люба Ярмак;
по 10 дол. — д-р В. М. Стець, д-р І. Н. Соневицькі, В. Л. Рабарські, Соня Вовк, Мирослава Одноріг, П. М. Мажаки, Камауф Невенка, Драгош Катерина, Вол. Яцків з родиною, Я. К. Лужні, Марія Косар, Юлія Дзядик, Я. О. Яцковські, Ярмак Петро, М. Е. Николайчуки, Ґарбовська Рома, І. А. Бекерські, М. М. Юрчишин, Марта Гарматюк, Т. А. Семеняки, В. Р. Пилипчуки, УККА - Ютика, Анна-Марія Саванці, С. А. Войтовичі, Д. М. Дідушки, П. Н. Хоплявки, Ірина Запаранюк, В. Р. Рабарські, І. Ф. Сеньки, Ева Левуш, І. О. Федорняки, УНС — Ютика, В. О. Кроп, ООЧСУ — Ютика, О. В. Ліщинські, А. Б. Ярмаки, Петро Ралько, Марія Смолій, о. Ст. О. Яновські, В. К. Гнатів, Зенон Горечий, Григорій Прилепа, П. М. Герець, А. П. Герець, Анна Герець;
5 дол. — В. К. Стрільчуки.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ відслужили:

Владика Василь Лостен, о. митрат М. Берко, о. декан протопрес. К. Мезоомо, о. крилош. В. Тарнавський, о. крилош. Я. Шуст, о. крилош. Л. Мудрий, о. крилош. П. Огірко, о. Ігор Пеленський, о. Богдан Карась, о. Петро Дудяк, о. крилош. Омелян Шараневич, о. д-р Володимир Фіґоль, о. Кирило Анґелов, о. Володимир Марущак, о. Едвард Янґ, о. Пилип Войнер, о. д-р Василь Бойсак, о. Василь Гриньків, о. Мирослав Глинський (7), о. Еміль Якубік.

На СВЯТІ ЛІТУРГІЇ жертвували:

Т. Р. Назаревичі, О. О. Смики, Р. М. Смики, І. А. Бекерські, Марія Повлейс, І. М. Гончар, В. Д. Пилипчуки, П. М. Коники, Анна Гербова, адв. Ліо Куп, М. Е. Дмитрів, Д. Т. Федів, В. К. Гнатів, З. М. Боднарчуки, К. Ф. Фалинські, Ярослава Рабій, Б. І. Рабії, А. М. Саванці, Софія Леньо, Григорій Іванишин, „Провидіння" — Ютика, д-р В. М. Когутяки (2), Григорій Прилепа, Леся Бекерська, родина Ґнап, Ґ. В. Тромблі, Христина Ликтей, Я. Е. Ликтеї, Михайло Гайдук, І. М. Дибачі, В. М. Проніви, В. М. Віґаки, Михайло Цюпка, І. О. Коцинди, род. Іванчук з Гантеру, о. С. О. Яновські, Ганна Герець, В. Н. Стець, Б. О. Казанівські, Соня Вовк, О. Г. Грицики, С. О. Гнатів, Петро Ралько, Віра Іваницька, Мирослава Одноріг, М. М. Каній, І. Дурбак з род., Володимира Пріняк, О. М. Лисяки, Наталія Качмар, І. М. Галії, Л. Л. Зелики, Ігор Гуменюк, Степан Салик, Анастазія Макушевська.

На ФОНД ДРОТА: о. Б. Смик — 100 дол.; д-р М. Грушкевич — 50 дол.; Анатоль Ромах — 50 дол.

На ПЛАСТ в Україні: о. Б. Смик — 100 дол.; Д. Бойдуник-А. Федаш — 50 дол.; І. О. Чмола — 25 дол.; Я. Пришляк — 25 дол.

На ПЛАСТОВІ ВИДАННЯ: Гандзя Савицька-Мицак — 25 дол.

На ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНІ: д-р Роман-Ірина Квасовські — 100 дол.

ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ: Пл. Курінь „Червона Калина" — 100 дол.; Зенон Машталіш — 50 дол.

На ПАТРІЯРХАТ: д-р Роман Смик — 100 дол.; о. Богдан Смик — 100 дол.

На УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ: СУА - Ютика — 25 дол.; О. Я. Томичі — 25 дол.

На КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТЕР в Чикаґо: Ореста Фединяк — 50 дол.

На ГАРВАРД: І. Р. Гайда — 100 дол.

Всім вам вдячні:

о. крилош. БОГДАН СМИК
діти:
ТАНЯ НАЗАРЕВИЧ з мужем РОМАНОМ
і дітьми ХРИСТИНОЮ, РОМАНОМ
ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ОЛЕНКОЮ,
і дітьми АНДРІЄМ — його жінкою
ЛЕСЕЮ, НАТАЛКОЮ
РОСТИСЛАВ з дружиною МАРІЧКОЮ
і дітьми РОСТУХОМ, ЛАДОЮ
свати:
ЮЛІЯ НАЗАРЕВИЧ
А. О. РОМАХИ
Н. Н. КУЗИЧІ
сестрінок о. СТЕПАН ЯНОВСЬКИЙ
з дружиною ОРИСЕЮ і дітьми

ВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ підприємець, більйонер Волтер Анненберг, який нажив величезний маєток на журналі „ТВ—Ґайд", подарував кільком американським навчальним закладам 365 млн. дол. Ці гроші призначені для трьох університетів і однієї середньої школи у Гайтставні, Ню Джерзі. На відміну від попередніх випадків пожертвувань, ці гроші підуть зразу і переважно на стипендії студентам. Згідно з умовами, які поставив В. Анненберг, грішми будуть заохочуватися найздібніші студенти одного середнього і трьох вищих навчальних закладів: 100 млн. дол. пожертвував приватній середній школі Педді-скул, де вчився жертводавець, по 120 млн. дол. — університетам Південної Каліфорнії і Пенсильванському. Ще 25 млн. дол. дістане один з факультетів Гарвардського університету. Ці 25 млн. дол. В. Анненберг вніс в пам'ять про сина Роджера, який трагічно загинув у віці 22 років — він був студентом Гарвардського університету.

У БІЛОМУ ДОМІ відбулася зустріч президента Билла Клінтона з йорданським королем Гуссейном, який заявив, що „пошук компромісу на близькосхідніх переговорах продовжується, але для досягнення угоди треба пройти довгий і тяжкий шлях". На зустрічі були присутні державний секретар ЗСА Воррен Кристофер і дорадник з національної безпеки Ентоні Лейк. Висловивши песимізм з приводу можливости швидкого і результативного завершення вашінґтонських переговорів, король Гуссейн зауважив, що палестинська делегація вже ж таки зможе прийти до „необхідного компромісу, який принесе мир цьому багатостраждальному народові".

ПРЕЗИДЕНТ ЧЕЧНІ Джохар Дудаєв майже в повній секретності перебував від 13 до 16 червня у столиці Франції. Про факт перебування там чеченського президента стало відомо завдяки тому, що один з його співрозмовників „вважав за необхідне попередити пресу". Крім того, Дудаєва бачили, коли він виходив з одного з найпрестижніших паризьких готелів „Руаяль монсо", де він зупинився. Про прибуття чеченського президента нічого не знали навіть співробітники міністерства закордонних справ Франції. Один з них сказав з цього приводу: „У будь-якому випадку Франція не стала б видавати візу президентові Чечні, бо ні одна держава не визнала цю республіку, яка відокремилася від Росії".

На щаблях...

(Закінчення зі стор. 1)

Про це говорить нам з переконанням екзекутивний директор музичної серії при УІА і віцепрезидент Андрій Пащук, що відкривав концерт і дякував виконавцям та організаторам, у першу чергу музичному директорові скрипалеві Олегові Крисі.

Саме з головним мотором серії „Музика в Інституті" та організатором цього виімкового заключного концерту проводимо після концерту розмову, щоб з першого джерела дістати інформацію про цю імпрезу, про пляни на майбутнє так в УІА, як і самого музичного директора. О. Криса сіяє із задоволення, що цей заключний концерт пройшов так успішно і що публіка була так ним захоплена. Він підкреслює, що тут заслуга не лише знаменитих виконавців, які зголилися взяти у тому концерті участь, але також його помічників у проведенні імпрези. Передусім його друга, піяніста Миколи Сука, що є заступником музичного директора, Марти Скорупської, Ореста і Марічки Слупчинських що виконують кропітну технічну працю як і членів УІА та людей доброї волі, які в кінці зібрали фонди на закуплення власного і то доброго фортепіяна. Всім їм я є невимовно вдячний за поміч і надіється на дальшу працю в наступному осінньо-зимовому сезоні, на який тепер вже підготовляє програму, та виявляє нам, що запланований є концерт української камерної оркестри з Києва, а також інші гостинні виступи.

— До нас дійшли вістки, що ви переноситеся до Рочестеру. Чи це правда? — питаємо нашого милого скрипаля.

— Це правда, що я дістав дуже гарне місце професора кляси скрипки у престижевій та славній Істман школі музики саме у Рочестері. У цій справі зверталася до мене дирекція школи, щоб я дав згоду бути на листі численних кандидатів на те місце і коли я виповнив відповідні папери мене прийняли. Так що від липня я буду професором скрипки у двох вищих школах: Істман в Рочестері і далі в Мангеттен школі музики в Ню Йорку. Треба буде постійно доїжджати з однієї до другої.

— Ми завважуємо, що у вас незвичайно багато праці. Як ви думаєте те все пополати?

— Якось даю раду і при всіх своїх обов'язках та турне таки хочу затримати цей справді добровільний пост музичного директора в УІА. Це мій обов'язок як українського музики.

— А як представляються ваші пляни на найближче майбутнє?

— Вибираємося на два місяці до Австралії і Нової Зеляндії де буду учасником Міжнародного Фестивалю музики, а крім того буду викладати у музичній школі в Канберрі, де вже навчаю двічі в рік по одному місяці. Це третя вища музична школа, в якій я навчаю гри на скрипці. Після того їду до Туреччини, Швеції і в кінці до Південної Африки та Кореї. У Швеції, крім концертів, як і в Австралії, я ще награю т.зв. компакт-диски — концерти в супроводі оркестри. Такі чотири будуть випущені невдовзі у Швеції і три в Австралії. А в Москві недавно закінчив награння на чотирьох компакт-дисках 10 сонат Бетовена з Миколою Суком.

— Це справді головокружні пляни. Як можете все це подолати?

— Тепер маю цілий місяць на підготування своїх турне, на плянування програми осінньо-зимового сезону і на контакти з музичним світом.

— Здається, саме завдяки цим контактам, товариським і професійним, ми можемо слухати стільки добрих концертів в УІА з такими світової слави музиками не лише українськими. Те, що ви ідете так постійно вгору по щаблях музичної слави у світі — це для українців великий успіх і слава, а для нас особливо радісно вітати вас із кожним новим почином від часу вашого поселення у ЗСА.

Ми згадуємо ще на закінчення нашої розмови цей перший раз, коли наш славний скрипаль прийшов до нас у редакцію „Свободи" і так скромно та безпосередньо розповідав про свої концерти та пляни. Не хочеться вірити, що від того часу проминуло лише чотири роки, а шлях О. Криси позначився стількома успіхами.

ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нові докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (ОСІ) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у 1978 р. ОСІ мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все таки започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Минулого літа федеральний апеляційний суд 6-ої округи у Синсиннаті, Огайо, із своєї власної ініціятиви наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральний суд зазначив, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокураторів". Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відіслати підсудного до Америки.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років, емоційно і фінансово вичерпуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діяспора жертвенно підтримувала цю працю. На жаль, знайшлись особи, котрі, без жадної фахової підстави критикували професійну оборону і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони.

Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більш несправедливим, якщо в моменті коли цілий світ, включно із Ню Йорк Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фондів щоб нарешті захистити свого батька. Їм треба негайної щедрої фінансової допомоги. Просимо висилати ваші датки безпосередно на нижче подану адресу — це є единий фонд допомоги оборони Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

Едвард Нишник, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

Адв. Андрій Филипович
Адв. Михайло Варис, мол.
співголови Комітету оборони при Українсько-Американському Товаристві Адвокатів

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!